

חותרים לשלמות

מובילים קבוצה נהדרת, שפרחה ביצירות שנכתבו כאילו במיוחד למענה: הפסטורלית, שכוללת חי-קויים תמימים לציפורים, וסימפונית "פאריס" של מוצרט שאצלו תמיד כלי העץ הם לב-ליבה של אמנותו הסימפונית. היה תענוג לשמוע אותם.

ועריכת הקונצרט - לכשעצמה הייתה רבת טעם. הסימפוניות משקפות בחירה מיוחדת - מתי הפסטורלית נשמעה לאחרונה על הבמות בארץ קשה לזכור; וביניהן: מוזיקה שהיא גילוי אמיתי, קונצ'רטו לכינור של הנס גאל מ-1932. גאל (1890-1987) היה מלחין יהודי בעל עמדת מפתח בחיים המוזיקליים באוסטריה, אחד מעשרות מלחינים שברחו מהנאצים לאנגליה - ביניהם ברטולד גולדשמיט, אגון ולש, וקרל ראנקל. הקונצ'רטו שלו, שבוצע לראשונה ב-1933, הוא חגיגה של פוסט-רומנטיקה וחדשנות, נוגן היטב על ידי תומס אירנברגר, וסימל מחשבה מעניינת על ביצוע ורפרטואר.

התזמורת הקאמרית הישראלית בקונצרט לפתיחת העונה. מנצח: רוברטו פטרנוסטר, סולן: תומס א' אירנברגר, כנר. מוזיאון תל אביב, 22.9

מי ששמע בסוף השבוע את הסימפוניה השישית של בטהובן, "הפסטורלית", בנגינת התזמורת הקאמרית הישראלית, הבחין ודאי שמהו טוב קורה לה מאז בא אליה המנצח רוברטו פטרנוסטר וקיבל את תפקיד המנהל המוזיקלי. יש חשק להקשיב לה, וברור שלנגנים יש חשק לנגן והם עושים זאת בהתלהבות; ולשמע פרק "הסערה" מהסימפוניה הסתבר שלא רק באווירה ומצב רוח מדובר אלא בטכניקה: הפרק המרהיב הזה, שכולו אפקטים של צבע וריטמוס דוהר, שינויי פתע וירטואוזים בטמפו ודינמיקה וצורה יחידה במינה, נוגן נהדר כאן, בקו נמשך אחד, אפילו מפחיד לרגע ברעמיו. נכון שלא הכול היה שלם - פטרנוסטר לא נתן זמן להשתהות בפרק הראשון, למשל, וכל הרוחניות והתום שלו הוחמצו; אבל לשלמות לפחות אפשר לחתור, וזאת עושה התזמורת בדרך מרגשת.

הקאמרית הישראלית מודל 2011 שורה של נגני כלי נשיפה מעץ מהמעולים בתזמורת בארץ: כריסטיאנה יהודין בחליל, עמרי רווה באבוב, דני ארדמן בקלרינט, ראובן מוזס בפגוט - הם, וגם הנגנים השניים שלהם, כולל נגני קרן היער והחצוצרות,